

نفر به نفر

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشی

از روی ما الگوبرداری کرده‌اند!

این نخستین بار نیست که ما از خودمان می‌پرسیم چرا ژاپن می‌تواند و ما نه! بار اولش در اوایل قرن بیست بود. وقتی ژاپن ارتش روسیه تزاری را در هم کوبید و خرس شرقی را مهار کرد. تحقیر ملی روس‌ها چنان بود که نیمچه انقلابی در این کشور راه افتاد که با کشتار و اعدام‌های فراوان جمعش کردند! پیروزی ژاپن بر روسیه برای دنیا سؤال ایجاد کرد که ژاپن چگونه به موفقیت رسید!

اثرات این پیروزی در ایران هم احساس شد. روشنفکران، روزنامه‌نگاران و جوانان وطن‌پرست، خرسند از شکست دشمن قدیمی و متجاوز به‌دنبال کشف علل موفقیت ژاپن بودند. در بسیاری دیگر از کشورهای منطقه نیز چنین شد. حالا برای هزارمین بار از خود می‌پرسیم: چرا ژاپنی‌ها توانستند و ما نه! دلیل موفقیت‌شان چه بود؟ احتمالاً دلیل موفقیت آنها به این برمی‌گردد که آنها یک الگوی بسیار خوب مثل ایران دارند! بله! آنها ما را الگوی پیشرفت خود قرار داده‌اند! هر کاری ما می‌کنیم، آنها نمی‌کنند! هر تصمیمی ما می‌گیریم، آنها نمی‌گیرند! هر چه ما فکر می‌کنیم درست است، آنها غلط می‌پندارند! دلیل موفقیت‌شان هم همین است! آنها مدیری که پرونده مالی داشته باشد را اگر خودشان اعدام نکنند، وادار می‌کنند که خودکشی کند یا دست‌کم استعفا بدهد! آنها حساب شده مریب انتخاب می‌کنند. قراردادی که می‌بندند را پسر وزیر تأیید نمی‌کنند! انتخاب مریب را به انجمن دوستی بین ژاپن و هلند واگذار نمی‌کنند که برایشان مریب بلژیکی بیارند! برای پیشبرد ورزش درست پول خرج می‌کنند. ساختن زیرساخت‌ها برایشان مهم‌تر است تا کشیدن ناز ستاره‌های پولکی! ژاپن برای توسعه هر کاری که روی آن دست می‌گذارد، برنامه و محور مشخص دارد. می‌خواهد تولید ماشین تویوتا باشد یا ساخت تلفن یا ساختن یک مدرسه فوتبال! حالا فهمیدید چرا آنها از روی ما الگوبرداری کرده‌اند؟

یک نسل فاصله تا قله آسیا

سام ستارزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

صرفاً به نیمکت ایران محدود نمی‌شوند. بحث خیلی عمیق‌تر و ریشه‌ای‌تر از دوگانه کی‌روش - اسکوچیچ است. بحث، بحث یک نسل فاصله میان ما و قله جدید قاره کهن است؛ بحث حسرت برنامه‌ریزی و هدف‌گذاری‌ای است که در ایران حتی نسبت به استانداردهای فوتبال آسیا در حال عقب‌گردی ناراحت‌کننده است.

نسل‌های جوان کشورهای پیش‌تاز آسیا توسط یک یا دو سرمربی ساخته نمی‌شوند که ما خواهیم صرفاً با ایفا یا تعویض کی‌روش آن را انجام دهیم. استعداد‌های

برتر فوتبال ژاپن و کره جنوبی حتی بعضاً در مدارس فوتبال دبیرستان‌ها شکوفا می‌شوند. آکادمی باشگاه‌های حرفه‌ای لیگ‌های داخلی این کشورها بستری برای پرورش این استعدادهاست و لیگ‌های داخلی بزرگسالان نیز با جذب ستارگان باکیفیت و مربیان متجرب از ورای مرزها محیطی برای معرفی و ارتقای آنها فراهم می‌آورند. یک مربی تیم ملی قرار نیست نسل جدیدی از استعدادها را کشف کند؛ بلکه چکیده محصولات آکادمی‌ها و لیگ‌های هر کشور را صرفاً به لیست تیم ملی اضافه

می‌کند. تاریخ‌ترین نقطه تیم ملی در قطر این بود که با وجود یک جای خالی در لیست، از میان تمام جوانانی که در فصل گذشته و جاری در فوتبال باشگاهی کشور رشد کرده‌اند، تنها یک بازیکن، یعنی ابوالفضل جلالی به لیستی که حتی نسبت به جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه تکراری بود، اضافه شد. سقوط آزاد فوتبال ما از تابستان امسال آغاز شده، جایی که برترین بازیکنان زیر ۲۳ سال کشورمان حتی از صعود در گروهی که از بکستان و ترکمنستان را در خود می‌دید، بازماندند. فارس البریکان،

نمایش جسورانه کره و ژاپن در جام جهانی

بر بال فرشتگان

آیسان سعیدی
روزنامه‌نگار ورزشی

دقیقه ۹۰+۲ لحظه رستگاری بود. آنجا که سون هیونگ مین که با آن نقاب به زوروی کره‌ای‌ها می‌دل شده، توپ را از پشت محوطه جریمه خودی گرفت، ۶۰ متر پا به توپ تا زمین پرتغال پیشروی کرد و سپس با یک پاس استادانه و تودر هوانگ هی چان را با دیگو کاستا گلر پرتغال تک به تک کرد تا ضربه خشک و سرسبز او تور دروازه پرتغال را تکان دهد. ضربه‌ای که امضای حکم صعود کره جنوبی به مرحله حذفی بود تا چشم بادامی‌ها بدل به سومین نماینده آسیا در مرحله حذفی شوند. تیمی که مرحله گروهی را آرام آغاز کرد اما باشکوه به پایان برد

تا با شایستگی به یک هشتم پای بگذارد. کره جنوبی تا روز آخر شاید کم‌شانس‌ترین تیم گروه برای صعود به مرحله بعد بود اما آنها در برابر مدعی بزرگ این گروه نمایشی جانانه داشتند تا اروگونه و غناراپشت سر گذاشته راهی مرحله بعد شوند تا برای نخستین بار قاره آسیا در مرحله حذفی جام جهانی ۳ نماینده داشته باشد. حالا پرچم آسیا در فوتبال جهان در دست چشم بادامی‌هاست. چه ژاپن که در گروه غول‌ها با ۶ امتیاز به‌عنوان صدرنشین صعود کرده و چه کره جنوبی که در یک گروه همگن با ارائه نمایش‌هایی جانانه و سلحشورانه پای به مرحله بعد گذاشته. کره حتی در روز باخت برابر غنا هم لحظه‌ای از پس نکشید و پس از کامبکی تماشایی مقابل

نماینده آفریقا مغلوب اشتباهات مرگبار خط دفاعی خود شد. کره و ژاپن در کنار استرالیا آبروی قاره را خریدند تا جامی که در آسیا و منطقه خاورمیانه برگزار می‌شود، باد به پرچم آسیا بوزد. قیاس آنچه ژاپن، کره جنوبی و استرالیا انجام داده‌اند با عملکرد تیم ملی ایران در جام جهانی برابری عبرت‌آموز و حسرت‌بار است. در حالی ما در گروهی آسانتر و با حریفانی دست پایین‌تر از گردونه رقابت کنار رفتیم که ژاپن و کره و استرالیا در گروهی به مراتب دشوارتر صعود کردند.

قهرمانی بازی می‌کرد، استرالیا برابر دانمارک چهر و مدعی اصلی صعود به میدان می‌رفت و ما برابر آمریکا غیرمدعی؛ تیمی که روی کاغذ از بقیه حریفان آسیایی‌ها آسانتر بود. کره جنوبی اما شرایط بدتری داشت و با یک امتیاز باید در بازی آخر با مدعی اصلی و مدعی قهرمانی مصاف می‌داد. ما با یک مسأله صعود می‌کردیم اما کره نیاز به برد داشت و شرایط ژاپن و استرالیا نیز نامشخص بود و تضمینی نبود که با مساوی به مرحله بعد بروند. واری این حساب و کتاب‌ها، سبک بازی ما با ۳ نماینده موفق آسیا در این رقابت‌ها به هیچ وجه قابل قیاس نیست. ما در این بازی‌ها کماکان به فوتبال دفاعی و واکنشی ویژه بازی سوم پایبند بودیم اما کره و ژاپن

با فوتبال تهاجمی و جسورانه برابر مدعیان قهرمانی آبروداری کردند و نشان دادند که غول خودساخته را می‌توان زمین زد اگر بخواهیم. این جام جهانی و اتفاقات رخ داده در آن به ما ثابت کرد ژاپن و کره با سرعت نور خود را به دروازه‌های فوتبال جهان رسانده‌اند اما هنوز سینه‌خیز و افتان و خیزان در پی ابراز وجود هستیم. حسرت ماندگار و طولانی ما برای رسیدن به دور دوم جام جهانی مصداق عینی این انگاره است. آنجا که اکثر تیم‌های آسیایی حاضر در جام جهانی از کره و ژاپن و استرالیا گرفته تا حتی عربستان و کره شمالی طعم رستگاری و صعود به مرحله بعد را چشیده‌اند اما ما با ۶ دوره حضور در جام جهانی از رسیدن به این مهم بازمانده‌ایم. این حسرت خود گویای فاصله‌هاست.

پیشرفت یعنی ژاپن، افتخار یعنی این!

ایمان گودرزی
خبرنگار ورزشی

گروهی جام جهانی نزدیک کردند. ژاپنی‌ها مثل اینکه فقط برای تقابل با ابر قدرت‌ها به قطر آمده بودند و مقابل کاستاریکا در کمال ناباوری دو بر صفر شکست خوردند. اما این پایان ماجرا نبود و با برد دراماتیک مقابل اسپانیا به‌عنوان تیم اول راهی مرحله یک‌هشتم شدند. ژاپن حالا باید به مصاف کرواسی فینالیست دوره قبل برود و در صورت برد این تیم می‌تواند به احتمال زیاد مقابل برزیل قرار بگیرد. وقتی سقف آرزوهای شما بیشتر از حواله ماشین و سکه‌های طلا باشد قطعاً در جهان شگفتی‌ساز خواهید شد، کیف کردیم با نمایشتان!

روز قرعه‌کشی جام جهانی هر کسی تیم‌های گروه E را دید بدون شک نام گروه مرگ را روی آن گذاشت. اسپانیا، آلمان، ژاپن و کاستاریکا، تیم‌های حاضر در این گروه بودند که شاید ما را یاد گروه ایران در جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه با حضور پرتغال و اسپانیا می‌انداخت. اما این کجا و آن کجا! معمولاً آرزوها سقف ندارند و قطعاً تیمی که چهار سال پیش نیز به یک‌هشتم نهایی جام جهانی رسیده بود، نمی‌خواست در این دوره فقط با سری بالا در مرحله گروهی حذف شود. ژاپنی‌ها اولین میخ این رقابت‌ها را بر تابوت آلمان کوبیدند و با برد آنها شاگردان فلیک را به کابوس حذف دوباره در مرحله

موریاسو، آقای شماره ۳

سینا فتوت
خبرنگار ورزشی

این روزها در آسیا، مربیان دوست دارند جای هاجیمه موریاسو باشند. مردی که در گروه مرگ، در کنار آلمان و اسپانیا و کاستاریکا قرار گرفت، دو قهرمان جهان را شکست داد و به‌عنوان صدرنشین به دور دوم راه یافت. کمتر کسی باور می‌کرد اما ژاپن توانست هر دو غول گروهش را در هم بکوبد. اتفاقی که حتی خوشبین‌ترین طرفداران ژاپن هم باورش نداشتند! اما چند نکته پیرامون این جناب موریاسو باید گفت. اینکه سرمربی چشم بادامی‌ها به عدد ۳ پایبندی عجیبی داشته و در کل زندگی‌اش با این عدد عجین شده.

۱- او یکی از وفادارترین بازیکنان باشگاهی بود. در کل دوران بازیگری‌اش در ۳ باشگاه بازی کرد که یکی از این ۳ قرضی بود! از ۱۹۸۷ تا ۲۰۰۱ برای هیروشیما بازی کرد و ۲۷۱ بار به میدان رفت. آدم‌هایی که فصلی یک بار تیم عوض می‌کنند، آدم‌هایی نیستند که شما به آنها مسئولیت بسپارید.

۲- او در طول دوران مربیگری در جی لیگ، ۳ بار مربی برتر فصل شده. یعنی سیستم باشگاهداری ژاپن ۳ بار او را به‌عنوان نمونه موفقیت معرفی کرده. چرا باید از اینکه او سرمربی ژاپن شود، تعجب کنیم؟

۳- او در تمام دوران مربیگری‌اش فقط ۳ جا کار کرده. اول در همان باشگاه هیروشیما، دوم تیم ملی زیر ۲۳ سال و سومی هم که تیم ملی بزرگسال! چرا باید از موفقیت آدمی که تا این اندازه متعهد و متمرکز است، تعجب کنیم؟